O regăsire expresivă între două existențe

On Februarie 03, 2020

Încearcă să scoți în evidență partea reflectată a sufletului tău, încât ceea ce exprimi prin creație să aibă însușirea unui Creator fără seamăn.

Mă văd adesea în vârful de pensulă al unui artist consacrat, de talia stăpânului meu, chiar și atunci când lumea nu îi recunoaște creațiile, aceste experiențe și trăiri ale unei vieți cu efect de acuarelă vie, sensibilizată, eternizată, care parcă începe să vorbească cu tine prin rezonanța universului. Pe toți ceilalți oameni îi accept oarecum sub condiția esenței lor singulare, fiindcă toți sunt diferiți, dar niciunul nu reușește să pătrundă cu înțelesul profund această fragilă și efemeră alcătuire a mea. Nimeni în afară de stăpânul meu.

Rezonanță într-un destin de excepție. Când stăpânul îmi vorbește în fiecare dimineață, cu mereu alte cuvinte, când mă pictează în niște tușe memorabile care încet-încet întregesc imaginea unui tablou fascinant, cuceritor prin adaosul de culori vii, atunci știu că nu sunt un trandafir oarecare. Nu sunt reținut în memoria lumii decât de un singur artist genial, el având ceva important de dovedit universului, aducând parcă în corespondențele lui spirituale o realitate de gând originală, țesută pe firul unei vieți mereu diferite.

Farmecul de a fi artist trece prin semnificațiile acordurilor dintre forme și culori, în timp ce a fi un trandafir corespunde acordului dintre elanul spiritual și vibrația unei sensibilități care face din fiecare motiv luat din realitate un adevărat autoportret.

În artă, caracterul dominant al esteticului îl constituie punerea în vibrație a sufletului uman cu ajutorul unei forme pure de expresie și de conștiință. Nu cer nimănui să fie ca mine, frumos la privire, trădând fericirea prin frumusețe, înzestrat cu energia subtilă corespunzătoare unui atribut simbolic aflat în corespondență cu elanul spiritual, adică posedând acel *„Așa vorbește Domnul”* în sensul întrupării unei ființe îngerești. Cer numai atât, și cer numai de la mine: să fiu ceva care să nu existe decât o singură dată, în fiecare moment astral important.

Leadership: Poți să-ți evaluezi măreția propriei existențe în funcție de finalizarea creației pe care un artist ar putea s-o reprezinte în cazul unei prezențe mult mai cuprinzătoare în dăinuirea ei?

Dacă am învățat să citesc chipurile oamenilor, în special intențiile și gândurile stăpânului meu, acest lucru se datorează proprietăților de stabilitate ale reperelor artei, în lumina a ceea ce sunt eu în mod intrinsec și unic, aici fiind incluse: acuitatea vizuală, reprezentarea vizuală și sugestivitatea senzației frapante. Un trandafir știe să-și întărească prezența în primul plan al portretului pe care artistul îl face sufletului său.

Desigur, nu m-aș numi Double Delight prin prisma raportării mele la acțiunea culorilor și a amestecului lor (roșu, galben și alb), dacă nu aș emana o energie, o vibrație de rară puritate și de bun augur. Iar în funcție de experiențele de oglindire în propria-mi sensibilitate imediată, acestea reușesc să transmită stări, sentimente, gânduri și dorințe. Manifestarea sufletului uman în plan artistic se traduce prin efortul de a reflecta o parte din personalitatea mea dincolo de imagine și formă.

Sunt foarte mândru de mine. Aș vrea ca numele meu să dăinuie prin străvechiul *Achymerdes* (o realitate care este aliniată la Eu Însămi), ca nicăieri în altă parte, într-un soi de joc de lumini cuprinse într-o clipă astrală, fără frontiere, capabile să pună în vibrație sufletul uman,

sau manifestarea sufletului afectiv în concretul Ruah. Poate că astfel mi-ar fi mai ușor să mă consider egalul lui Tițian în ceea ce privește măreția de a găsi o corespondență estetică între învelișul fizic și iradiația interioară.

Ca orice trandafir prins într-un joc al oglinzilor de cristal din mijlocul unui labirint de cuvinte, am trăit mult timp departe de viața oamenilor, în frumusețea sintetică a unui trup de înger, explicat doar în cosmosul vrăjii unei clipe de vis dintr-un schimb de mistere și legende fabuloase. Atât de greu mi-a fost să uit de mine, de lume, de rezonanțele reciproce dintre culoare și sentiment, dar văzusem prea mult din alte universuri ca să nu-mi doresc să plutesc în jurul acestor tainice alcătuiri de aureole și iluminări. Experiența de a fi un trandafir oglindește calitatea de a fi un artist fecund.

Leadership: Creația ta poate oferi un profil nou al idealizării de sine reflectat de imaginea unei lumi care își updatează versiunea într-un mediu receptiv la nobil și etern, de tipul: „exchange the soul and the experience of the world"?

Am făcut din mine însumi o creație, esența divină prelucrată prin spiritul naturii care provoacă efectul de frumusețe, fapt ce amplifică valoarea mea din punct de vedere al dezvoltării unei versiuni mai bune a originalului numit "Double Delight". Altfel spus, artistul este ecoul sensibilității latente cu care se păstrează frumusețea creației în timp.

Din perspectiva unei realități al cărei unic sens este obținerea unei imagini cu multe culori vii, parte a unei creații pornite de la cota semnificativă de subiectivitate ce dă unicitate gestului liniar, nu pot decât să îngândurez înțelegeri care opun argumente oricăror provocări ale limbajului special construit să dirijeze viața și semantica artistică în altă direcție, într-o altă interpretare a *Simbolului Infinitului* zugrăvit cu culoarea roșie.

Funcția exploratoare a emoțiilor (deshprenyan) este strâns legată de funcția de substituire a unei imagini din natură cu imaginea unei ființe vii (lochynorum). Astfel, o angajare efectivă în universul simbolizat, mijlocind conștiinței prezumția alterității exprimate prin delegație, prin cuvântul sau expresia cărora toate lucrurile se fac și apar în *Diexvinthis* (conținutul unei imagini vii), marchează începutul lucrului modelat cu simțire și smerenie în cadrul modelarii de sine la o vârstă fără număr.

„Dyerosthedis", sau rostirea prezenței divine în simultaneitatea atemporalului, desemnează modalitatea de a interpreta un arbust erect prin însăși puterea naturii de a-l înfățișa ca un pattern de durată, profund și tainic, al experienței interioare și intelectuale de practică cabalistică. Se cuvine aici să menționez posibilitatea existenței trandafirului în evoluția ființei umane prin cuvintele lui Borges: *„Importantă este opera pe care o execut cu acest material efemer, numit simbol, încât să o concretizez în descoperirea unei lumi noi, fără margini."*

Deși unele pricini m-au îndemnat să procedez numai așa și nu altfel, perpendicular pe direcția traseului principal al trăirii prin vis, prin miraj, prin ruperea de realitate, până la urmă m-am făcut părtaș la structura armonioasă a totalității universale, spre fenomenologia ontologiei și a cunoașterii creației. Sufletul deprins cu arta picturii în ulei mi-a avantajat trecerea de la divin la uman. Acum sunt un om printre oameni.

Leadershipul, sau versiunea Omului Nou, este măreția unei existențe trăită și materializată printr-o idealizare de sine care se obține prin ridicarea creației la nivel de Creator (fără seamăn).

O regăsire expresivă între două existențe este posibilă atunci când reușești să te impui ca artist din perspectiva unei priviri venită dinspre o lume anterioară celei pe care o trăiești acum, cu mențiunea că orice trăiești se simte într-un alt univers.

Source: https://neculaifantanaru.com/o-regasire-expresiva-intre-doua-existente.html